

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ Δ'—ΑΡΙΘ. 201

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ)

17 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1904

ΕΘΟΣ ΑΠΑΡΑΣΑΛΕΥΤΟΝ

Ἐάν τις ἤθελε παρομοιάσῃ τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῆς Νήσου μας πρὸς τὴν κατάστασιν ἀνθρώπου ἀγωνιῶντος ἐξ ἐφιάλτου δὲν ἤθελεν εὐρεθῇ, τῷ ὄντι, οὐτε ἐν τῷ ἀδίκῳ οὔτε ἐξῶ τῆς πραγματικότητος.

Ὡς πιστεύουσιν, ἡ ἐν λόγῳ κατάσταση προέρχεται συνήθως ἐκ δάρου ἐκ τὸν στόμαχον. Καὶ ἡ Νῆσός μας λοιπὸν οὐχὶ ὀλίγα δύσπεπτα πράγματα ἡ ναγκάσθη νὰ κατακτῇ μέχρι τοῦδε, ἰδιαιτάτα δὲ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐξαιτίαν.

Ἵ

Ὅτι δὲ ἀπὸ τίνος χρόνου εὐρίσκεται ἐν ἀληθῇ ἀγωνίᾳ, ἀναμείνουσα νὰ μάθῃ τὸν ὀριστικόν Ἀρχόντα αὐτῆς διὰ τὴν μέλλουσαν ἐξαιτίαν, εἶνε προφανέστατον.

Ἄλλ' ἔχει ἀράγῃ καὶ ἀδίκον;

Ὁχι, βεβαίως, μυριάκις ὄχι.

Καὶ τὰς μὲν πικρίας καὶ τὰς μυρίας ἀπογοητεύσεις, ἃς τίνας, ἰδοκίμασεν ἡ χώρα αὕτη κατὰ τὴν λήξασαν ἐξαιτίαν, πολλάκις κατεδείξαμεν. Ἄλλ' εὐρίσκεται εἰς μέγιστον βαθμὸν ἀνησυχίας καὶ ἀγωνίας ὁ τόπος διὰ τὴν ἀρχομένην ἐξαιτίαν, διὰ τὴν ὁποίαν τὸν ἔκαμε κυριολεκτικῶς νὰ τρέμῃ ἡ λήγουσα.

Ἵ

Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ εἰπῇ τις πεπρωκισμένος διὰ μηχανικῆς δυνάμεως, ὅπως δυνήθῃ νὰ πειθῇ, ὅτι ἡ ἀρχομένη ἐξαιτία—ἥτοι τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ διαρκεῖ ἡ κυβέρνησις ἐνὸς Μεγάλου Ἀρμοστοῦ—θέλει ἀποβῇ λίαν κρίσιμος διὰ τὸν εἰς τὸ ἐφεξῆς βίον τῶν κατοίκων τῆς Κύπρου. Διότι κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἡ Κυβέρνησις θὰ παραλίθῃ, πλήρης καὶ ἀρτίον πλέον, δημοσίων ἔργων σημασίας ἀνυπολογίστου. οὐτινος ἡ ἀξία, βεβαίως, δὲν δύναται νὰ μετρηθῇ μόνον μετὰς χιλιάδας, ἀλλ' ἐδαπανήθησαν δι' αὐτό. Ἐννοοῦμεν τὸν λιμένα τῆς Ἀμμοχώστου.

Κατόπιν τούτου κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα θὰ ἀεξηται καὶ θὰ λήξῃ ἡ κατασκευὴ καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων

παρομοίας ἀξίας καὶ πρωτοφανῶν ἐν Κύπρῳ. Εἰς ταῦτα συμπεριλαμβάνομεν ὀχι μόνον τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν, ἥτις θὰ διασχίσῃ τὰ δύο τρίτα περίπου τοῦ μήκους τῆς Νήσου, ἀλλὰ καὶ ἄλλα Δημόσια Ἔργα οὐχὶ σμικρὰς σημασίας, ὥς τὰ λιμενικὰ τῆς Λάρνακος, ὧν ἡ ἐκτέλεσις ἡγγέλθη, καὶ ἄλλα ἀκόμη, ἅτινα δικαιοῦμεθα νὰ προσδοκῶμεν. Πάντα δὲ ὠρισμένως πρὶν καὶ νὰ μεταβιβάσῃ ἀρδῇ τῇ, μέχρι τοῦδε ὅσιν τῆς Νήσου, θὰ ἐγγύσῃ νῆαν ζωὴν ἐν αὐτῇ καὶ θὰ δημιουργήσῃ τὴν ἐποχὴν τῆς μεταβάσεως τῆς Κύπρου ἀπὸ σκοτεινῶν μεσαιωνικῶν, οὕτως εἰπεῖν, ἐκ τὴν πρόσθεν τῶν νεωτέρων χρόνων καὶ τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ.

Ἄλλὰ ἐπὶ πάντι τούτοις οὐδένα εἶνε δυνατόν νὰ λανθάνῃ καὶ ὅτι ἐν μόνον ταῦτα τὰ ἔργα ἀλλὰ καὶ πᾶν ἄλλο ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς ὀλικῆς ἐπιμελείας, ἥς ἡ Νῆσος αὕτη εἶνε ἐξαρτημένη ἀπὸ αἰώνων ἀμνημονιῶτων, ἐξαρτῶνται τελείως ἐκ τῶν ἀισθημάτων καὶ τῶν ἰδεῶν, ἐξ ὧν θὰ ἐμπορεῖται ὁ Ἀρχὼν, ὅστις θὰ διοικήσῃ τὴν Νῆσον κατὰ τὴν ἀρχομένην ἐξαιτίαν.

Ἵ

Ἀλλὰ τίς θὰ εἶνε οὗτος ἀράγῃ;

Μέχρι τοῦδε, καὶ ἀπὸ δύο μῶν μὴν, τὰ ὄντως δεκάδες ὑποψηφίων, βεβαίως ἐβλήθη, πρὴλιστα ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ τύπου ὑποψηφίων ὑποδειχθέντων ὑπὸ τῆς ἀνυπομονήσεως μας μᾶλλον ἢ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἀποικίων!

Εἰς ἐπόμενον ἐξετασθήσεται ἰσχυρῶς, ὅτι τὸ μόνον βέβαιον ἐξ ὧν τούτων εἶνε ἡ παράστασις τῆς Ἀρμοστίας τοῦ ὀντος Ἀκυτάτου Ἀρχόντος τῆς Νήσου.

Τοῦτο εἰναι—υνέβαινε θὰ ἦτο ἀνέλπιστόν τι καὶ λιανῶς παράδοξον.

Ἵ

Τὸ ἔθος τῆς ἀνὰ πᾶσαν ἐξαιτίαν ἀλλαγῆς τῶ. Μεγάλων Ἀρμοστῶν, τηρεῖ καὶ διαφυλάττει ἀνέκαθεν ἀπαρασάλευτον ἡ Κυβέρνησις τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Δὲν εἶνε πιστευτὸν λοιπὸν ὅτι θὰ τὸ καταργήσῃ τώρα. Τὸ ἔθος τοῦτο, στηριζόμενον ἄλλως τε ἐπὶ ἰσχυροτάτης λογικῆς, ἐφαρμοσθὲν εἰς πᾶσας τὰς ἀποικίας ἀπεδείχθη διὰ τῆς πείρας ὡς ἀξιολογώτατον καὶ εὐδοκίμωτατον. Διὰ τοῦτο δὲ ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει, ὡς γνωρίζομεν, τὸ παρέβη

μέχρι τοῦδε, καὶ ἔχεται αὐτοῦ στερεῶς.

Δυνάμιθα λοιπὸν καὶ εἰς τὴν σημερινὴν ἰδίαν μας περίπτωσιν νὰ θεωρήσωμεν ὡς ἀδύνατον τὴν κατάργησιν τοῦ.

Καὶ ἡ γνώμη αὕτη ἐνισχύεται ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τοῦ ὅτι ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις δὲν παρέβη τὸ ἔθος καὶ ἐπὶ τοῦ πρώην λαοφιλοῦς τῆς Κύπρου Μεγάλου Ἀρμοστοῦ Sir W. J. Sandall, καίτοι εἶχεν ὑπ' ὅσιν τῆς ἐμποδίζοντες αἰτήσεις τῶν κατοίκων ὑπὲρ τῆς παρατάσεως τῆς ἀρμοστίας αὐτοῦ.

Ἵ

Ἐπαναλαμβάνομεν λοιπὸν ὅτι εὐτυχῶς ὑπάρχουσι λόγοι σοβαρότατοι, ἐπιβάλλοντες εἰς τὴν ἐν Λεωδίνῳ Κυβερνήσιν τὴν τήρησιν καὶ ἐφεξῆς τοῦ ἔθους τῆς ἐξαιτίας, οὐτε δὲ ἐπιτρέπεται νὰ υποθέσωμεν ὅτι ἐγεννήθησαν νέοι λόγοι, ὑπογορευόμενοι εἰς αὐτὴν τὸ ἀντίθετον.

Μένουσι λοιπὸν αἱ εὐχαὶ ἀπάντων ἐν γένει τῶν Κυπρίων—ὄχι μόνον τῶν βεβημένων εἰς τὴν γενέτειράν αὐτῶν—ἀλλὰ τολμῶμεν νὰ εἰπώμεν καὶ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, ὅπως ἡ Κυβέρνησις τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἐπιτόρῃ τελείως εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ αἰνίου Κυβερνήτου τῆς ἑλληνικωτάτης Κύπρου.

Ἵ

Τίνα δὲ σημεῖα δέον νὰ ἔχῃ ὑπ' ὅσιν τῆς ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις ἐν τῇ ἐκλογῇ τῆς ταύτης, εἰμὲθα τελείως πεπεισμένοι ὅτι δὲν τὴν λαμβάνουσι.

ΖΗΤΗΜΑ ΖΩΗΣ

Ἐκ τοῦ «Ἀττικῆς» τῶν Ἀθηνῶν ἀναδημοσιεύομεν τὸ κατωτέρω τιμᾶχιον, διαλαμβάνον περὶ τῆς ἀπαραιτήτου πλέον εἰσαγωγῆς εἰς πᾶσαν χώραν γεωργικῶν ἐργαλείων, ὡς ἐτελειοποιήσῃ ταῦτα ὁ αἰὼν μας.

Ἡ εἰσαγωγὴ κατὰ πρῶτον μηχανικῶν ἀρότρων εἰς χώρας ἐξαρτωμένας, ὡς καὶ ἡ ἡμετέρα, ἐκ τῆς γεωργίας, σημαίνει τίποτε ὀλιγώτερον τίποτε περισσότερον, ἐμφύσησιν ζωῆς εἰς αὐτάς.

Τὸ Γεωργικὸν Τμήμα τῆς Νήσου εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο πρὸ παντὸς ἱστρεψε τὴν προσοχὴν του, εἰς τὸ νὰ δώσῃ δηλαδὴ εἰς τοὺς γεωργούς μας νὰ καταλάβωσι τί τμημαίνει καὶ διὰ τὸ πρῶτον καὶ διὰ τὸ μέλλεν αὐτῶν τὸ τελειότερον ἄροτρον.

Πολλάκις, και εσχάτως και πρότερον, εγράψαμεν επί του σοβαρού τούτου ζητήματος, υποδείξαντες ότι η παρατηρουμένη κατά τα τελευταία έτη ελάττωσις της ζητήσεως των προϊόντων μας προέρχεται ακριβώς εκ της χρήσεως εις των προϊστουργικών γεωργικών εργαλείων, δι' όν η ποιότης των προϊόντων μας γίνεται πολύ κατωτέρα εκείνης, ήτις άλλως θα έπιτυγχάνετο.

Προσεχώς θα επανέλθωμεν επί του ζητήματος τούτου ζωής δι'α την νησόν μας, ιδού δε τώρα τα εκ του «Αστειως» σχετικά:—

«ΔΕΝ πρέπει να παρέλθω άπαρατήρητος η εισαγωγή των άτμηλάτων άρότρων εν Θεσσαλία, όφειλομένων εις το έπιχειρηματικό και γαθ' όλα άμερικανικόν πνεύμα του κ. Σπυριδώνος Σακουντζή. Εύδωκονοι χαιρετίζομεν το γεγονός τούτο ως εν βήμα εθνικής προόδου, διότι πάσα εφαρμογή, σχετιζομένη προς την έπιστημονικωτέραν εκμετάλλευσιν των παραγωγικών δυνάμεων της χώρας μας, αποτελεί βεβαίως εθνικήν προοδόν υπό τρι εκπολιτιστικήν και πλουτολογικήν έποψιν.

«Είναι γνωστόν, ότι εν Θεσσαλία μεγάλοι εκτάσεις παραμένουν κατ' έτος ά καλλιεργήτοι, ως νεκρά κεφάλαια, προς αίσχος του αιώνος, δι'α την ανεπάρκειαν των άρχηγών μίσθων και μεθόδων καλλιεργείας, εις ας έμμένονσι δίκην Κινέζων οι μεγαλοκτηματισταί της Θεσσαλίας.

«Διά της χρήσεως όμως των μηχανικών έρετρων, τα όποια χάρις εις την δύναμιν του άτμοδ ανασκαλεύουσι το έδαφος εις μεγαλειέτερον βάθος και δύνανται να καλλιεργήσωσιν ήμερησίως πενταπλασίαν έκτασιν ή τα συνηθη άροτρα, έπιτυγχάεται άφ' ένδς εκ της τελειοτέρας εργώσεως αύξησις της παραγωγικής δυνάμειος του έδάφους, άφ' έτέρου δε οικονομία εργατίας, και, το σπουδαιότερον, χρόνου, εις τρόπον ώστε άσφαλώς η εισαγωγή των άρότρων τούτων εν Θεσσαλία θα σημειώση την λύσιν του γεωργικού ζητήματος της Θεσσαλίας και μετ' αύτου του μεγίστου εθνικού ζητήματος, της σιταρκείας της Χώρας.

Τότε δεν θα ύπάρχωσι πλέον νεκρά κεφάλαια εν Θεσσαλία και δεν θα ελάγη η Έλλάς έτησίως περί τα 30 εκατομμύρια φράγκων χρυσών δι' εισαγωγήν σίτου εκ του έξωτερικού. Εάν ο κ. Σακουντζής εύρη μιμητάς τους μεγαλοκτηματίας της Θεσσαλίας δεν θα βραδύνη δι'α την Έλλάδα η ήμέρα αύτη της εθνικής εύημερίας.»

Δ Σ Τ Ε Ρ Ε Σ

ΦΙΛΙΑ=Να λησμονή κανείς το έ γ ώ του χάριν του έ γ ώ του άλλου. "Η =Μία ούμβρελλα, ήτις αναποδογυρίζεται όταν επέλθω θύελλα.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

ΙΑΤΡΙΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΙ

Είς τον τελευταίον αριθμόν της εν Αθήναις εκδόμενης Τριμηνίας 'Επιθεωρήσεως δημοσιεύονται δύο λίαν ενδιαφέρουσαι πραγματείαι του έγκριτου ιατρού της πόλεως μας κ. Ν. Δέρδη.

Η πρώτη διαλαμβάνει περί του άσθενήστος νοσήματος, εις ου έπαθε Κυρία τις εκ Λευκωσίας.

Διά πρώτην φοράν εν τή Νήσω μας ο κ. Ν. Δέρδης έφηρμοσεν εις την περίπτωσιν ταύτην την δι' ύπνωτισμού θεραπείαν, δι' ου και έπίτυχον πρήξη η άποκατάστασιν της υγείας της παθούσας Κυρίας.

Η δευτέρα δε πραγματεία διαλαμβάνει περί του γενικού ένδοξισμένου και πολυσυζητήτου θέματος της προφητικής των όνείρων, αναφέρει δε εις ούτην ο κ. Δέρδης διάφορα περιεργάτα παραδείγματα, άτινα ο ίδιος παρατήρησεν.

Ο φιλόσοφος, ιατρός, είναι άξιος θερμοτάτων συγχρηστρίων δι'α τας ή πέρ της έπιστήμης και του γενιού καλού εργασίας αύτου.

ΒΑΘΜΟΣ ΤΟΥ ΨΥΧΟΥΣ

Σαρώνει και στεγνώνει την πρωτεύουσιν ένας έγχοος βορειανατολικός από όλων όλων ήμερών.

Ισά άπλοον συνεχί κατ' ακολουθίαν εστέδχθησαν αι τριμερείς χιονίστρας και η τριμερώτερα μολυσμένη, ήτις εύα ελίγους προτέβαιεν, εύτυχώς υπό την ελαφράν της μορφήν.

Διά τας πρώτας, καθ' όν χ' λίαν ιατρικά προτενοντα:—εν άλλαις λέξεσι, καθ' όν ουδέν ισχύει:—οι ιατροί έφ'ετο: συαθευλεύουσιν όλίγον περίλειον με λάδι ή καί λάδιον. Καί ταύτα πρός περιγορίαν πάντοτε!

Το ψύχος είναι τόσον ζοιμύ... εστο. εν εκ των γνωπτών, φαρμακείων επώλησεν όλην την προμήθειαν των θερμωμάτων του, επί πλέον δε ο φαρμακοποιός επώλησε και το θερμωμετρον που είχε εις το σπίτι του, και παρήγγειλεν ένα νέον όλόκληρον κιβώτιον τοιούτων όργάνων!

ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΜΑΣ

Εγγράφομεν εις το παρελθόν φύλλον μας περί της φιλανθρωπικής κινήσεως και των αίσθημάτων της φιλαλληλίας εν τή πόλει μας.

Σήμερον μας είδεται όμορμή να επώμεν δύο λέξεις περί του κατ' έξοχην Νεού της φιλαλληλίας, και της ευκαιρίας ταύτης εύναριστως δραττόμεθα.

Όχι μόνον ανέκαθεν υπήρξεν αξιολογώτατον, άλλ' ιδί'α κατά τα τελευταία πάντα έτη άνεκαινίσθη καθ' όλόκληρίαν το Νοσοκομειον Λευκωσίας—περί τούτου άκριβώς πρίκειται—είναι σήμερον σχεδόν τελειον, και με δικαίως άξιώσεις προτύπου μεταξύ των της Ανατολής.

Τα πάντα εκεί είναι άνώτερα παντός

επ'αίνου. Υπό την επ'όδωσιν του ιατρού κ. R. A. Cleveland και την εύννησιν της Miss Uttey Todd το νοσοκομειον λειτουργεί έρριστα, και άνήλθεν εις την περιωπήν, ήν επιβάλλει ο προορισμός του.

Τοιαύτος λόγος πρέπει να γίνη, δι'α το χειρουργικόν του ταγμα, διαρ' όν είσι: όσχαρές να καταστήν τελειότερον έτι, δι'α της συμπληρώσεως της τυλλογής των εργαλείων.

Εξ όλων των νοσοκομείων των λοιπών πόλεων, μόνον το της Λευκωσίας, ως γνωστόν, συντηρείται χορηγία της Κυβερνήσεως, εύρίσκεται δε υπό την έποπτείαν συμβουλίου εκ κυριών Αγγλίδων με πρώτον την Λαίδην του Μεγίλειου Αρμυστού και ιατρικόν σύμβουλον τον κ. Αρχίατρον της Νήσου.

ΑΝΩΝΥΜΟΙ

Φιλτατε κ. Κύριε,

ΕΝ σχίσαι πρός όσα έγραψες περί της όδου Βιτωρίας δε θεωρώ έσοπον να υπενθυμίσω, ότι η όδός αύτη είναι η μένη μετ' όνόματος εν Λευκωσία.

Όλα: οι άλλαι μένουσιν άκόμη με τάς πινακίδας, ατι: ας έτάθησαν από την καίρον της Αγγλικής Κατοχής. Περ' όνομάτων δε επ' αύτων ουδείς λόγος: διότι τα πάντα εζήλειψεν ο χρόνος, έσα δε τυχόν σείδεται έτι είναι τόσον όλίγον παρ'όσον και τόσον στενήν σχέσιν έχουσι με πρ'αυτα και άράγματα του τόπου ώστε ουτε έχρησάμευσαν ουτε χρησιμεύουσιν.

Η έλλειψις αύτη, αν και δυνατόν να νομιζεται άβλαβής, είναι, βεβαίως, έπιβλαβής και άνάρμοστος δι'α μίαν πρωτεύουσιν.

Καίτοι δε η εργασία, η απαιτούμενη προς αναίρεσιν του άτόπου, είναι: όσον και' ο πέμπτος άθλος του Ηρωκλέους κοπιώδης, φρονώ, ότι είναι ουχ ή: τον εκείνου επιβλεπόμενη.

ΛΕΥΚΩΣΙΑΤΗΣ.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΩΡΕΑ

Η μεγαλοδωρία του εν Όδησσώ μεγατίμου όμογενοῦ: κ. Μαρασλή, ήν πολυλώς έγνώρισε το έθνος, ιδίως δε η σημερινή του πρωτεύουσα, αί Αθήναι, έφθασε και μέχρι της πόλεως μας.

Τις θρησκευτικόν σωματεϊον «Ορθοδοξία», ούτινος προεδρεύει ο Πανοσιολογώτατος Αρχιεμανδρίτης κ. Φιλάρετος, είχε γράψη προς τον κ. Μαρασλήν, αίτούμενον την δωρεάν των βιβλίων, άτινα δαπάναις αύτου εκδίδονται εν Αθήναις.

Η άπάντησις του μεγατίμου όμογενοῦς αφίετο πρό τινων ήμερών, γράφει δε ο κ. Μαρασλής, ότι θα παραγγέλλη εις τον εν Αθήναις εκδότην κ. Π. Σακελλάριον ν' αποστείλη εις το σωματεϊον τους μέχρι τουδε εκδοθέντας τόμους.

Το σωματεϊον εις ένδειξιν εύγνωμοσύνης άνεκήρυξε τον κ. Μαρασλήν Μέγαν αύτου Εύεργέτην.

††

Η δωρηθείσα βιβλιοθήκη είναι πολύτιμος, περιλαμβανούσα όμως μόνον βιβλία έπιστημονικά.

Τὸ σωματεῖον τῶρα πρέπει νὰ προμηθευθῇ καὶ τὰ βιβλία τοῦ ὑπὸ τὴν Ὑψηλὴν προστασίαν τῆς προκήρυξης Σοφίας Συλλόγου πρὸς διάδοσιν Ὁφελίμων Βιβλίων, ἵνα οἱ εἶναι βεβαίως, πολὺ τῶν πρώτων εὐπροσπεύτερον εἰς τοὺς φιλαναγνώστας τοῦ Σωματείου.

Ὁ κ. πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Ὁφελίμων βιβλίων, γράφων ἡμῖν πρὸς τιμὴν, παρετήρει, ὅτι ἐν Κύπρῳ μόνον ἐν διεσπασμένῳ τὰ βιβλία ταῦτα, ἐνῷ ἀπὸ ὅλων τῶν ἄλλων Ἑλληνιστῶν ζητοῦνται κατὰ ἑκατοντάδας χιλιάδων.

ΕΞ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΣ...

Μετὰ τὸν μακρὸν λόγον περὶ Λάρνακος, Λεμεσίου, Πάφου καὶ ἄλλων μερῶν ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Νήσου, ὁ συγγραφεὺς τῆς Κυπρίδος ὁμολογεῖ καὶ περὶ Λευκωσίας εἰς τὸ τεμάχιον οὗτινος ἡ σειρὰ ἦλθεν εἰς τὸ φῶλλον μας τοῦτο.

Τὴν πρωτεύουσάν ἐν ἡδυνήθη νὰ ἐπισκεφθῇ ὁ συγγραφεὺς, ὅτε αὕτη τότε, καταληφθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐπιστάτου Χαλῆλ ἀγῶ, ἐπολιτίζετο ὑπὸ τοῦ ἀριστοκράτου τοῦ Σουλτάνου Μαχμετ ἡ Ἀ. Μ. Π. παρὰ.

Ἐπὶ τῆς ἀποστασίας δ' ἐκεῖνος εἶχε ὑποστῆ ὅχι μόνον ἡ Λευκωσία ἀλλὰ καὶ ἡ νῆσός μας ὅλη ἐκ νῆς καταστρεφθῇ.

Εἰς τὰ τεμαχίων ἐπιστῆς τεμάχιον ἀντιφάσκει καὶ ἐν ἐκκλησιαστικῶν ἐπιστάτων περὶ τινος Ἐπισκόπου τῆς κρητικῆς Φίλωνος.

Οὐδὲ ἦτο διότινος ἡ Ρώμη, ἐπεὶ καὶ δὲ ἰδὼ ὑπὸ τῆς Παύλου, ἐπὶ τῇ τῶν αὐτοκρατόρων Ἀρκαδίου καὶ Ὁσίου (395), ἵνα ὁδηγήσῃ εἰς Ρώμην τὸν ἐπισκοπὸν Κωνσταντῖνος Ἀγίου Ἐπιφάνειον.

Ὅταν ὁ Φίλων ἀφῇ, ὁ Ἀγιὸς Ἐπιφάνειος τὸν ἱεμεν εἰς θεοῦ ἀποκαλύψεως ἐπισκοπὸν Κερκυρας, καὶ ὅταν δὲ ὁ Ἀγιὸς υἱεὶδῃ εἰς Ρώμην, ἵνα θεραπεύσῃ τὴν Πουλχερίαν, εἰς τὴν Φλάνδα ἀφῇ καὶ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντίας.

Τὴν εὐτυχισμένην κερὶς τότε, ὅτε ὁ Ἐπίσκοπος μὲν προερχόμενος εἰς θεοῦ ἀποκαλύψεως!

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἡ Βουλὴ.

Ἀντὶ ἐλήφθη εἰς ὁριστικὴν ἀπόφασιν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως περὶ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν θὰ συγκληθῇ ἡ Βουλὴ.

Ἐπικρατεῖ μᾶλλον ἡ σκέψις, ὅπως ἡ Βουλὴ κληθῇ τῇ 17ῃ τοῦ μηνός (σημεριον), ἀλλ' ὁριστικὴ ἀπόφασιν δὲν εἶχε ληφθῇ, διότι ἦτο ἀμφιβολὸν ἂν ἡ Κυβέρνησις θὰ ἦτο ἐτοιμὴ μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν Βουλὴν.

Ὁ Βασιλεὺς περὶ τῆς Βουλῆς.

Ὁ Βασιλεὺς, ὁμιλῶν πρὸς παρυσιασθέντας αὐτῷ βουλευτάς, ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα, ὅτι αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς θὰ ἐπαναληφθῶσι ταχέως, διότι ὁ παρῶν σπουδαῖα ζητήματα ἐπιμελῶνται.

χορῶντα συντόμου προσοχῆς ἐκ μέρους τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους.

Ὁ προϋπολογισμὸς.

Ἀντὶ κατηρτίσθη εἰσεῖσις ὁ γενικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους οὐδὲ ἔκαστος τῶν ὑπουργῶν ἔχει ἐτοιμάσῃ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου του.

Ἡ βραδύτης προηλθὲν ἐκ τῶν δυσχερειῶν αἱ ἀπαντῶσιν αἱ ὑπουργοί, προκειμένου νὰ ἐπιτύχωσιν εὐνομίαν, ἐξ ὧν πολλὰ θεωροῦνται ἀδύνατοι ἐνὶ καὶ εἰδικῶ, λόγων.

Στρατιωτικὰ νομοσχέδια.

Μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως τοῦ στρατοῦ διεξήχθησαν συνεννοήσεις περὶ τῶν καταρτισθησόμενων στρατιωτικῶν νομοσχεδίων.

Ὁ ἐπιτελετάρχης κ. Σακουντζάκης συνειργάσθη ἐπὶ πολλὰ μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Θεοτόκη ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Τὰ στρατιωτικὰ νομοσχέδια εἶναι σχεδὸν ἤδη ἔτοιμα, καὶ θὰ ὑποβληθῶσιν ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὴν Βουλὴν.

Δωρεὰ εἰς τὸν Ἑλλησπον.

Ὁ ἀποθανὼν πρὸ ἡμερῶν ἀρχιεπίσκοπος Μαντινείας Βίμπος ἀφῆκε δι' ἑσθῆς, διὰ τῆς ὁποίας ὁλόκληρος ἡ περιουσία αὐτοῦ, συσταμένη ἐκ 300 χιλ. δραχμῶν, δωρεῖται εἰς τὸν κληρὸν τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ ἡμῖν τοῦ πρὸς διατίθεται ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τοῦ ἱδρυθησομένου ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, ὅπερ θὰ μεριμνᾷ περὶ τῆς μεθοδολογίας τῶν ἐργῶν.

Τὸ δ' ἑτερον ἡμῖν ἀφιέμεται μετὰ τῶν ὁμολογιῶν, καὶ ὑπὲρ τῶν παθόντων τῆς Μακεδονίας.

Διαμαρτυρίαι ἰταλικοῦ τύπου.

Ἐνεκα ἡμῖν ἐστὶν ἀνακρινώσις, δημοσιευθεῖς εἰς τὸ «Βήμα» τῆς Ρώμης, ὁλόκληρος ὁ ἰταλικὸς τύπος διαμαρτυρήθη ἐναντίον τῶν ἐπιθέσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐκ θέσεως τοῦ κ. Σιλβιανέλλου.

Αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες ἐχυρίζονται ὅτι ἡ ἐκθεσις τοῦ ἰταλοῦ πρέσβους ἐγράφη ἐν πύματι αὐτοκτονίας, ἀναρρῶντα πρὸς ὑποστήριξιν τούτου τὴν ἐξέλιξιν συμπαθῆ ὑποδοχῆς, ἡ ἐτυχὸν ἐν ἰταλῷ δὲ κ. Καζέζης καὶ ὁ Σαρδάρω.

Ἡ στάσις δὲ αὕτη ἐτηρήθη πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς οὐδετερότητος τῆς δημοσίας ἐν ἰταλίᾳ γῶμης ἐπὶ τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος!

Ὡς γνωστὸν ὅμως ὁ Ἑλληνικὸς Τύπος ἐπιτίθη κατὰ τοῦ ἰταλοῦ ἐν Ἀθήναις πρέσβους οὐχὶ δὲ κατὰ τοῦ ἰταλικοῦ ἔθνους.

Θάνατος Ἐμ. Ροῦδου.

Ὁ ἀπὸ τὸ Πανελλήνιον γνωστὸς λογογράφος καὶ πρῶτος ἱεροδότης τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης, Ἐμμανὺλ Ροῦδης, ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις τῇ ἐσπέρᾳ τῆς 7ης τοῦ μηνός.

Ὁ ἀποθανὼν ἀπέτελει ἐξέχουσαν μερὴν, ἐν τῇ ἑλληνικῇ γραμματολογίᾳ, ἀφιερῶτα, ὁλὴν τὴν ζωὴν του εἰς τὰ γράμματα. Τὸ ἔργον του οὐκ ὀλίγους ἀρθμοὺς θανυστάς.

HOLLANDSCHE CREDIETBANK
AMSTERDAM (HOLLANDE)

ΟΛΛΑΝΔΙΚΗ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΑΜΣΤΕΡΔΑΜΟΥ

[Ἀναγνωρισθεῖσα διὰ βασιλικῶν διαταγμάτων τῆς 29ης Ἰουλίου 1890, τῆς 25ης Μαΐου 1891 καὶ τῆς 7ης Σεπτεμβρίου 1900.]

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Ἀσφαλὴς τοποθέτησις χρημάτων. Ἐλπίδες μεγάλων κερδῶν.

Τῆς Τραπεζῆς ταύτης αἱ λαχειοφόροι ὁμολογίαι διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις.

Τῆς Α' ΤΑΞΕΩΣ αἱ λαχειοφόροι ἔχουσιν ἀξίαν φράγκων χρυσῶν 180.

Τῆς Β' ΤΑΞΕΩΣ αἱ λαχειοφόροι ἔχουσιν ἀξίαν φράγκων χρυσῶν 300.

Τῆς Γ' ΤΑΞΕΩΣ αἱ λαχειοφόροι ἔχουσιν ἀξίαν φράγκων χρυσῶν 500.

Ὁ ἀγοραστὴς δύναται νὰ πληρώσῃ τὰ ποσὰ ταῦτα κατὰ μηνιαίας δόσεις διὰ μὲν τὰς ὁμολογίας τῆς Α' τάξεως καταβάλλων μηνιαίως φρ. χρυσῶν 10, διὰ τὰς τῆς Β' τάξεως φρ. χρ. 10, καὶ διὰ τὰς γ' τῆς τάξεως φράγκα χρυσῶν 20.

Ὁ πρῶτος λαχνὸς τῶν ὁμολογιῶν τῆς Α' τάξεως κερδίζει τὸ ποσὸν φρ. χρυσῶν 100,000.

Κληρώσεις κατ' ἔτος ΔΕΚΑ ΠΕΝΤΕ.

Ὁ πρῶτος λαχνὸς τῶν ὁμολογιῶν τῆς Β' τάξεως κερδίζει τὸ ποσὸν φρ. χρυσῶν 150,000.

Κληρώσεις κατ' ἔτος ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ

Ὁ πρῶτος λαχνὸς τῶν ὁμολογιῶν τῆς γ' τάξεως κερδίζει τὸ ποσὸν φρ. χρυσῶν 600,000.

Κληρώσεις κατ' ἔτος ΕΙΚΟΣΙΕΝΝΕΑ.

Εἰς τὸν καταβάλλονται ἀμέσως πέντε τοῦλάχιστον δόσεις γίνεται ἐκπτώσις 50%.

Μετὰ τὴν καταβολὴν τῆς πρώτης δόσεως ὁ ἀγοραστὴς λαμβάνει τὸ συμβόλαιον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχουσιν ἀναγεγραμμένα αἱ λεπτομέρειαι τῶν δικαιωμάτων ὧν μετέχει καὶ οἱ ὅροι.

Μετὰ τὴν καταβολὴν τῆς δευτέρας δόσεως ἀποκτὰ τὸ δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰ κέρδη.

Πλείοιται πληροφορίες δίδονται ὑπὸ τοῦ κ.

M. K. ΦΥΛΑΚΤΟΡ
ἀντιπροσώπου τῆς ἐπιτελείας ἐν Λευκωσίᾳ.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΑΣ

Καλλιεργία λιννοσπόρου.

Πλήν των γεωργών Μεσαρίας, οιτινες από τινος επεδόθησαν εις την καλλιεργίαν του επικερδούς προϊόντος λιννοσπόρου, και εις την Καρπασίαν ήδη, ω και εις τινά άλλα μέρη όπου μέχρι τούδε δεν είχαν δοκιμάσει, εσπάρησαν ίκανά εκτάσεις διά του ειρημένου προϊόντος, καθώς πληροφορούμεθα.

Τέ πράγμα είναι υπό πᾶσαν εποψιν ευχάριστον, και είναι αποδείξεις ότι οι γεωργοί μας ενόησαν ότι δεν έπρεπε να περιμένωσι τό πᾶν ἐκ τῆς καλλιεργίαν των Δημητριακῶν, και εστρεψαν τὴν προσοχὴν των και εις ἄλλα προϊόντα, ἅτινα εὐδοκίμεον εις τὴν Νῆσον μας και δύνανται νὰ τοῖς περισώσιν ἀξιόλογα κέρδη.

Τὰ Δημητριακά.

Ἡ Κυβέρνησις ἐπώλησεν εἰς ἐμπόρους τὰ ἐν ταῖς ἀποθηκαῖς τῆς ὑπέλοιπα τῶν ἐκ τῆς δεκάτης γεννημάτων. Ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τῆς Λευκωσίας ἐπωλήθη ἰδίως ὅλος ὁ σίτος εἰς τὴν τιμὴν τῶν 22 γρ. κατὰ κοιλόν. Ἡ ποιότης τοῦ σίτου τούτου παρετηρήθη ὅτι ἦτο ὑπὸ πᾶσαν ἐποψιν ἀρίστη.

Ἐξ Ἰσπανίας ἐξητήθησαν ἐφέτος μεγάλοι ποσότητες κριθῆς, ἐστάλησαν δὲ ἱκανά φορτία μέχρι τούδε.

Χιόνες.

Πολλή χιών κατεπίσεν εἰς τὴν νότιον ὁροσειράν, ἥτις ἐκαλυφθῆ ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τρίτης μέχρι τῶν προπόδων.

Εἰς Μαθαῖαν αἱ χιόνες ἐφθασαν και εἰς τὰ πεδινὰ χωρία, μέχρι Σολέας. Ἀπὸ τοῦ Μαχαιρά δὲ αἱ χιόνες ἐφθασαν μέχρι τοῦ χωρίου Πέρα.

Τὰ ὕδατα τοῦ Πεδιᾶου ἠῤῥησαν. Ἐνεκα τῶν χιόνων ἀπὸ τῆς Τρίτης, εἶναι δὲ βέβαιον ὅτι μετὰ μίαν βροχὴν θὰ ὑπερπληρωθῇ ὁ χειμαρρὸς οὗτος.

Ἐκ τῶν χιόνων αἱ ὠφέλειαι τῆς γεωργίας εἶναι σημαντικαί, εἰς τὰ καρποφρα δένδρα και ἰδίως εἰς τὰς ἐλαίας. Συντελοῦν δὲ αἱ χιόνες τὰ μέγιστα και εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν πηγῶν ὑδάτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Κατὰ σύστασιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ἡ ἐπιτροπὴ ἡ διευθύνουσα τὰ τῆς συγκλήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συνεδρίου παρέτεινε τὴν προθεσμίαν πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεων συμμετοχῆς μέχρι τῆς 30 Ἰανουαρίου. Μέχρι τῆς αὐτῆς ἡμέρας εἶνε δεκτὰ ὑπομνήματα, ἀναφερόμενα εἰς τὰ προταθέντα πρὸς συζήτησιν ζητήματα.

Αἱ δηλώσεις πρὸς συμμετοχὴν εἶχον ὑπερβῇ τὴν 31 Δεκεμβρίου τὰς 400, τὰ δὲ ὑποβληθέντα ὑπομνήματα ἀνῆρχοντο εἰς 43.

ΕΥΦΛΟΓΙΑ

Εἰς χωρία τῆς Καρπασίας.

Εἰς τὰ χωρία Κερύβεια και Γαληνίον νη, ὡς και εἰς τινά ἄλλα χωρία τῆς Καρπασίας, εἶχεν ἀναφανῆ πρὸς τὸν ἡμερῶν τὴ νόσος εὐφλογία μετ' ἐνστάσεως οὐχὶ μικρᾶς.

Οἱ προσβληθέντες ἦσαν παρά πολλοί. σὺν τῇ δὲ μετὰ ἐπιδαλῶσι.

Ὁ Ἀρχίατρος τῆς Νήτου κ. Ἐίδον, σταμ μολὶς ἐπληροφόρηθη περὶ τοῦ κινδύνου και μετέβη αὐτοπροσώπως και ἐπεσκέψθη τὰ προσβληθέντα χωρία.

Λιέταξε πᾶντα τὰ κατ'ἀλλήλῃ μετὰ πρὸς περιορισμὸν και ἐξάλειψιν τῆς ἀπειχθεῖς νόσου, ἐπιδαλῶν πρὸ πάντων τὸν περιορισμὸν και ἀπομόνωσιν τῶν χωρίων.

Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὰ χωρία ταῦτα δὲν ὑπῆρχε μύλος διὰ τὰ ἀλευρά τῶν κατοίκων, τοῖς ὥρισεν ἰδιαίτερον τοιοῦτον, ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν. Καὶ ἐν γένει διέταξε τὰ πράγματα οὕτως ὥστε νὰ μὴ ὑποβιβῶσιν οἱ κάτοικοι καὶ ἐλλείψιν τῶν ἀγαθῶν αὐτοῖς ἕνεκα τῆς ἀπεμονώσεως.

Καθ' ἃς δὲ εἶχε ἐκείθεν ὁ κ. Ἀρχίατρος πληροφορίας, ἀπὸ δικατημέρου οὐδὲν γιωπτερον κρεῖττα ἀνέφρα, χάρις εἰς τὰ ληφθέντα μέτρα.

ΑΦΙΣΤΕ ΤΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ

Τὸ ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα.

Τῇ προσχέτῃ Δευτέρᾳ, ὡς θεωρεῖται βιβλίον, ἀφικνεῖται εἰς Λευκωσίαν ἡ Α. Πατριότης ὁ Μητροπολίτης Κυρηνείας. Τῇ αὐτῇ δὲ ἡμέρᾳ πιθανώτατα ἀφικνεῖται εἰς τὴν πρωτεύουσαν και ἡ Α. Πατριότης ὁ Μητροπολίτης Κίτιου.

Ἡ ταυτόχροτος ἀφίξις τῶν δύο Ἀρχιερίων γίνεται ἐκ συμφώνου, και ἀπορρβ βιβλίου—ὡς ἐγγραφόμεν και ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ—εἰς τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα.

ΑΓΟΡΑ ΗΜΙΟΝΩΝ

Καὶ λαγωνικῶν.

Ἀφικετο εἰς τὴν νῆτόν μας ἐξ Αἰγύπτου ἐπιχειρηματίας τις μετὰ δύο ἄλλων, ὅστις προέβη εἰς ἀγοράν πενήτην περὶ τοῦ ἡμιόνων και λαγωνικῶν σκυλίων.

Αἱ τιμαί, ἃς ἐπλήρωσεν, ὑπῆρξαν ἀρκοῦντως ἱκανοποιητικαί, ἰγένετο δὲ οὕτως δόλγη κίνησις χρήματος.

Προχθὲς ὁ ἐπιχειρηματίας οὗτος μετέβη εἰς Λάρνακα διὰ τὴν αὐτὴν ἐργασίαν εἶπε δὲ ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ πάλιν εἰς τὴν πρωτεύουσάν.

Ἐπίσημον πρόσωπον.

Ὁ Αἰγύπτιος, περὶ οὗ ὁ λόγος προσκληθεὶς μετέβη πρὸς ἐπίσκεψιν εἰς τὸ μέγαρον τῆς Α. Ἐξουχότητος. Βεβαίως δὲ εἶτι εἶναι πριγκιπ ἐξάδελφος τοῦ Χεδιβου, ἐλθὼν ὑπὸ ἰγκόνι τοῦ μὴ δώσας εἰς οὐδὲν τὸ ὄνομά του, ὅτι δὲ τὰ ζῶα ἅτινα ἡγόρατε εἶναι διὰ τὰς ἡγεμονικὰς ἐπαυλίας καὶ τὰ κτήματα, καθόσον ἐν

Αἰγύπτῳ ἐψέφησαν πολλὰ ζῶα εἰς ἐπιζωοτίας.

Κατ' ἄλλαν πληροφορίαν τὰ ἀγορασθέντα προερίζονται δι' Ἰνδίας και ἐκείθεν, ἰσως, εἰς Ἰαπωνίον.

ΙΣΩΣ ΑΡΧΑΙΟΙ ΤΑΦΟΙ

Ἐν Στροβόλῳ.

Εἰς τὴν παρά τὸν ναὸν τοῦ χωρίου Στροβόλου διερχομένην ὁδόν, ἥτις ἐπιδιορροῦται κατ' αὐτάς, οἱ ἐργάται εὗρον ὅπας δύο βαθίων κοιλωμάτων. Ὁ ἐπιστάτης ἡμπεδισε τοὺς ἐργάτας τοῦ ν' ἀνελθῶσι τὰ κοιλώματα ταῦτα, μέχρι δὲ τῆς σήμερον δὲν ἦνοιχθησαν. Ὑποτίθεται ὅτι πρόκειται περὶ ἀρχαίων τάφων.

ΔΙΚΑΙ ΕΠΙ ΔΙΒΕΛΛΩ

Κατὸ ἐφημερίδος.

Τὸ παρελθόν Σάββατον εὐτήχθη ἐνώπιον τοῦ Παισιματοδικοῦ Λευκωσίας δίκη ἐπὶ λιβέλλῳ, κληθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Βολονάκη, γυμνασιάρχου, κατὰ τῆς ἐφημερίδος «Εὐαγγερίαν».

Τὴν ὑπόθεσιν, ἤκουσαν οἱ παρίσταται, κ. Θ. Μιττῆς, τοῦ Προέδρου κ. Φ. Πάρις κω σθέντος ἐν ταῖς φυλακαῖς ὑπὸ ἐργασίας.

Ἐκ μέρους τοῦ ἐνάγκοντος κ. Μ. Βολονάκη κατέστησαν οἱ δικηγόροι κ. κ. Πατχάλης Κωνσταντίνος, ὅστις και ἐξήτησε τὸν ἀ' μάρτυρα, Α. Ἀρτίμης, Ν. Χρυσάκης και Δ. Σταυρινίδης.

Ὁ κατηγορούμενος παρίστη αὐτοπροσώπως.

Ἡ δίκη ἀναβλήθη εἰς ἡκολούθησιν τῇ προχθὲς Πέμπτῃ πρὸς και μετὰ μεσημβρίαν, παρπύμθη δὲ τέλος εἰς τὸ Ἐπαρχιακὸν διὰ τὴν 16/29 Φεβρ. Παρὰ τοῦ κατηγορουμένου ἡτήθη ἐγγύτης 50 λιρῶν.

Μαθαίνομεν ὅτι σήμερον εἰσάγονται πρὸς τοῦ Παισιματοδικοῦ και δύο ἄλλαι κατηγορίαι ἐπὶ λιβέλλῳ κατὰ τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος, ὧν ἡ μὲν ὑπὸ τῶν κ. κ. Μ. Βολονάκη, γυμνασιάρχου, και Η. Παπακωίνου, καθηγητοῦ, ἡ δὲ ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Ἐπαινετοῦ, δικηγόρου.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

—Τὸ Σχολεῖον μαὶ τῇ 30ῃ τρέχοντος μηνὸς ἡμερᾶ τῶν τριῶν Ἰεραρχῶν θὰ ἐορτάσωσιν, ὡς συνήθως. Λέγον κατ' ἄλληλον θὰ ἐκφωνήσῃ ἑφίτες ὁ κ. Βεργάδης, καθηγητῆς τῶν παιδαγωγικῶν.

—Τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ και Τετάρτῃ ἐπισκεψθῇ και ἐπεθεώρησε τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Λευκωσίας ὁ βοηθὸς τοῦ Ἐπόπτε τοῦ Παιδείας κ. Γ. Τωκνίδης. Οἱ μαθηταὶ και μαθήτριαι ἐκάστης τάξεως ἐξητήθησαν εἰς τὰ διάφορα μαθήματα. Ὡς πληροφορούμεθα, ὁ κ. ἐπιθεωρητῆς ἀπεκρίσιν ἐν γένει λίαν ἱκανοποιητικὰς ἐντυπώσεις.

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

Κ. Φυλακτοῦ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

(Προπληρωτέα.)

Εἰς τὰ πόλεις τῆς Κύπρου	σελ.	12.
Εἰς τὰ χωρία	"	10.
Διὰ τοὺς Δημοδιδασκάλους	"	10.
Ὅπου δὲν ὑπάρχουν τεχνόδρομια	"	8.
Εἰς τὸ Ἐξωτερικόν	φρ. χρ.	20.
Ἐκαστον φύλλον	γρ.	2.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἀγγελίαι: ὁ στίχος γρ. 2
Διατριβαί: ἰδιαιτέραι συμφωνίαι.

Τὰ χεῖρογραφα
δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ἐν τῇ Σποδ Φανερωμένης.

Αἱ ἔπιστολαὶ δεῖν νὰ ἀπευθύνωνται
πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ «Κυρίου».

—Πρὸς τὸν θεσηκευτικὸν Σύλλογον. Ὁρ.
θεοδίκων ἀπεσταλὸν εἰσχυρῶς μακρὰς χρη-
ματικῆς ἑωρεῖς οἱ Ἐπισκοπὴ Ἱερουσαλὴμ
καὶ Κορινθιοὶ, ἰμρῶτεροι Κορινθιοὶ
τῇ παρτίᾳ. Τὸ Συμβούλιον ἐκέρυξε αὐ-
τοὺς εὐεργέτας τοῦ Συλλόγου.

—Διέτριψεν ἐν τῇ πόλει μὲς ἐπὶ τὴν
ἡμέραν κατὰ τὴν ἐξουσίαν τούτην ὁ ἐν
Λίβερναι πρῶτος τῆς Γαλλίας κ. Γαβ.

Τὸ Δικηγορικόν Γραφεῖον

τοῦ

κ. Ν. Γ. ΧΥΡΣΑΦΙΝΗ,
Barrister at law

καίμενον ἀπέναντι τῶν Δικαστη-
ρίων,

ἀναλαμβάνει παντὸς εἶδους ὑποθέσεις ἐ-
νώπιον πάντων τῶν δικαστηρίων τῆς
Κύπρου.

Γραμματεὺς ὁ κ. Παναγιώτης Α. Πα-
ναγιώτης.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Κύριε Διευθυντά,

Ὁ πρὸ τινων ἡμερῶν ἐκτυμῶν τρα-
γικὸς θάνατος τῆς πολυρλήτου μου ἀδελ-
φῆς προήλθε κατὰ τὴν γάμψην εἰδικῶν
ἐπιστημονῶν ἐξ ἀκαθάρτου γυναικὸς τινος
παρὶ νῆν μενευτικὴν καταγενομένης. Ὁ
θεὸς θεωρῶ ἐπιβεβλημένον καθῆκον ὅπως
καταστήτω γνωστὸν τοῦτο καὶ ἐπιστήσω
τῇ προσηλῇ τῆς Κοινωνίας, ἥτις δεῖν
νὰ προτιμᾷ τοὺς ἐπιστήμονας ἀντὶ τῶν
ταυτῶν μετὰ τὸν ἕνα ἐπιστάδωντα ἀθε-
ράπτευτα δυστυχήματα.

Ἐν Λευκωσίᾳ, 12 Ἰανουαρίου, 1904.

Κύριος Γεωργίου.

ΤΑΞΕΝΑ

Μεγάλα ἑορταί ἐν Καίρῳ.

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Καίρου. ὁ Χει-
δης ἔδωκεν ἐπίσημον χορὸν τῇ ἐπι-
ρα τῆς 20ῆς λήγοντος, ἐν τῷ ἀνα-
κτόρῳ Ἀδδὴν. Εἰς τὸν χορὸν παρέ-
στησαν 2,000 προσκεκλημένοι, μετα-
ξύ τῶν ὁπείων καὶ πάντες οἱ ἀνώτε-
ροι ὑπάλληλοι ἰθαγενεῖς καὶ Ἀγγλοι,
καὶ πολλοὶ ἐπίσημοι περιηγηταί.

Τῇ ἐπαύριον ἐγένοντο τὰ ἐγκαίρια
τοῦ Ἀγγλο-ἀμερικανικοῦ νοσοκομείου
τοῦ Καίρου, παρουσία μεγάλῃς καὶ ἐ-
πισήμου ὁμηγύριος. Ὁ Λόρδος Κρό-
μπερ καὶ ὁ Γενικὸς Πρόξενος Ἀμερικῆς
ἐξερῶθησαν λόγους.

Φοβερὴ καταστροφή.

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Τράνσβαλ, τρομε-
ρὰ καταστροφή τυέθη εἰς τὴν πόλιν
Μπλοϊμφοντάιν. Ἡ μεγάλη τῆς πό-
λεως δεξαμενὴ κατέρρευσε καὶ ἐπληθύν-
ακατάσχετος πλημμυρῇ. Αἱ ὕλιναι ζη-
μιαί ὑπολογίζονται εἰς 40 καὶ πλέον
ἐκατομμύρια.

Τὰ θύματα δὲ ἀνέρχονται εἰς τριά-
κοντα, ἐξ ὧν μόνον 23 πτώματα εὗρέ-
θησαν, τῶν ὁποίων καὶ ἐγένετο ὁμοῦ ἡ
κηδεία.

Τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἀγγλίας.

Ὁ Ἰπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν τῆς
Ἀγγλίας κ. Ὄσλεν Τσάμπερλαιν, ὁ
μὲν ἰσχυρῶς ἐν τῇ συλλογῇ, εἰ-
πὼν ὅτι οὐδεὶς ἰσχυρῶς φορολογίας
θὰ γίνῃ κατὰ τὸ πρότερον ἔτος.

Ἡ Ἀγγλία, πρὸς τὴν διηλθεῖ μὲν
σειρὰν εὐτυχῶν ἔτων, ἀλλὰ τὰ ἐξόδα
αὐτῆς ὑψίστην ἔσονται καὶ τὰ ἐσοδα. Νο-
μίζει δὲ ὅτι ὑπάρχοντι τιμῆρια καθ'
ἃ δὲν ποιεῖ ἡ ἀναμείνη ἡ Ἀγγλία τὰ
προτεχῇ ἔτη τούτων εὐτυχῇ εἰς τὸ ἐμ-
πόριον ὅσον τὰ παρελθόντα.

Ρωσσία καὶ Ἰαπωνία.

Ἡ μεταξὺ Ρωσίας καὶ Ἰαπωνίας
ἐρς δὲν ἐληξεν, ἐκ: ὑπάρχει δὲ ἡδὴ
μεγάλῃ ἐλπίδι εἰρηκτικῆς διευθετήσεως.
Ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει ἡ Ρωσία θα
δεχθῇ πάσας τὰς ἀξιώσεις τῆς Ἰαπωνί-
ας. Ἀναμένεται ἡδὴ ἡ ἀπάντησις τῆς.

Τὰ ἐν Σερβίᾳ.

Ἐκ Βελιγραδίου ἀγγέλλεται ὅτι λίαν
προσηλῶς ὁ διοργανωτὴς τῆς βασιλο-
κτονίας συνταγματάρχης Μάττιν προ-
γίνεται εἰς ὑποστράτηγον καὶ ἀποχωρεῖ
τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἀποστράτευ-
νος παρὰ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἐγκατε-
στημένῳ οἰκογενειακῶς ἐν Μόσχᾳ.

Ἡ ποδοχὴ τοῦ βασιλέως Πέτρου.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Σερβίας Πέτρος
κατὰ τὴν ἐπάνοδόν του ἐκ Τοπόλας
ἐγένετο δεκτὸς διὰ μεγαλοπρεπῶν δι-
αδηλώσεων. Κόσμος ἀπειρὸς ἐδεξιώθη
αὐτὸν εἰς τὸν σταθμὸν Βελιγραδίου,
καὶ τὸν ἐπυρμήνησεν ἐνθουσιωδῶς. Τὴν
ἐπαύριον ἔλη ἡ πόλις ἐφωταγωγῇ.

Κατὰ τοῦ Τύπου.

Ἐφημερίστη νόμος αὐστηρότατος κα-
τὰ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Τύπου.

Κατ' αὐτὸν ὁ στρατός χρηρῆται
ἀπρόσβλητος, πᾶσα δὲ ὕβρις ἀπειθυ-

νομένη κατ' αὐτοῦ διὰ τοῦ Τύπου θὰ
τιμωρῆται αὐστηρότατα.

ΤΑ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ἀνατίναξις πυριταποθήκης.

Ἀγγέλλονται νέα ἀναρχικά πραξι-
κοπήματα. Αἱ Βουλγαρικαὶ συμμορίαι
ἀνετίναξαν τὴν πυριταποθήκην τῆς Κα-
ράτοβας, πόλεως κειμῆς εἰς τὴν βο-
ρειον Μακεδονίαν.

Οἱ ἀντεπρόσωποι τῶν Δυνάμεων.

Ἀνεχώρησαν ἐκ Κωνσταντινουπόλε-
ως εἰς Μακεδονίαν οἱ ἀντεπρόσωποι τῆς
Ρωσσίας καὶ Αὐστρίας παρὰ τῷ Χιλμῇ
Παστᾷ κ. κ. Διμερίχ καὶ Μόλλερ,
ὅπως ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντά των.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς.

Ὁ Ἰταλὸς στρατηγὸς Διτζώρζης,
διοικητὴς τῆς χωροφυλακῆς τῆς Μα-
κεδονίας ἀνεχώρησε τῇ 7)20 Ἰανου-
αρίου εἰς Κωνσταντινούπολιν, συνοδευ-
όμενος ὑπὸ δύο Ἰταλῶν αξιωματικῶν.
Ὁ Διτζώρζης θὰ ἔχῃ ὑπὸ τὰς δια-
ταγὰς τοῦ 60 Εὐρωπαϊκοῦ αξιωμα-
τικοῦ.

Κατὰ νωτέρας ὁμῶς ἐπισήμου πλη-
ροφείας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὁ
Σουλτᾶνος ἀρνεῖται νὰ συναινέτῃ εἰς
τὸν διορισμὸν τοῦ Ἰταλοῦ ἀρχηγοῦ
τῆς Μακεδονικῆς χωροφυλακῆς.

Ἐνέργειαι Σαράφωφ.

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Ρωμῆς, ὁ ἐκεῖ πα-
ρεπιδημῶν Βουλγαρὸς ἐπαναστάτης Σα-
ράφωφ, ἀπετάθη πρὸς τὸν Πάπαν, ζῆ-
τῶν τὴν ὑποστήριξιν αὐτοῦ εἰς τὸ
Βουλγαρικὸν κίνημα ἐν Μακεδονίᾳ, ἐ-
πρωτεῖν δὲ εἰς τὸν Πάπαν τὴν ἐκκλη-
σιαστικὴν ἐνωσιν τῶν Βουλγάρων τῆς
Μακεδονίας μετὰ τῆς Δυτικῆς Ἐκ-
κλησίας.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἀγορά Λευκωσίας.

Κριθάρια τὸ κοιλόν	γρ.	10—12
Σιτάριζ	"	25—26
Βρώμη	"	8—9
Ὁρόδος ἐντόπιος	"	33—36
Γλυκάνισος ἡ ὀκᾶ	"	3 1)4
Μαυρίκοκκος	"	4
Λιναρόσπορος	"	1 3)4
Κουκκιά ξηρὰ	"	2
Ἄλευρα ὁ σάκκος	"	155
Ρακή σοῦμα 20 βαθμ. ἡκ.	"	2
Οἶνοι μαῦροι τὸ γομάρι	"	120
" γλυκοί	"	136
Ἐλαια ἡ λίτρα	"	20—21
Μαλλία ἡ λίτρα	"	14

Ἀποικιακά.

Ἀγγλικὰ ὀρύζια ὁ σάκκος	Γρ.	190
Ζάχαρις ὁ	"	270
Καφές ἡ ὀκᾶ	"	11
Σάπων Τριπόλεως	"	7 1)4

Ἄλ. κ. ποιοτ. Σιλαβόυ-
νου-Σημίτη ἡ ὀκᾶ γρ 6.

» » ἄλλων ἐργαστ. ὁ ποι. » 5 3)4

Πατρέλαια ρωσσ. τὸ κιβώτιον,, 63

Ὅλα μὲ λίραν Ἀγγλίας πρὸς 182

ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΚΥΠΡΙΑΣ

ΧΑΡΙΕΣΣΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΟΜΟΣ

Καθιστοροῦσα τὰ ἐν τῇ ὀλίγῃ Νήσῳ ταύτῃ
μνήμης, καὶ διηγήσεως ἐπισημότερα.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου.)

Μετά ταῦτα ἐστὶν ἡ τοῦ Κριμύου ἄκρα, Καρμασίτι καλεσμένη, ἡ εἰς τὸ ἀντίπερα, τῆς κατὰ τὴν τραχεία. Κιλικίαν, Ἀνεμύριον, καταντικρὺ κειμένη, καὶ οὐ μακρὰν τούτου ἀφιστηκεία.

Λάπιδος μετὰ ταῦτα Πόλις ἀρχαία, ὁμοιον ἔχουσα, καὶ νεώρια, ποτὶ Λακωνίων κτίσματα. Αὕτῃ ὠνομάσθη πρὸς τῶν Δυτικῶν, *amabilis*, ἥτοι ἀξίερατος διὰ τῇ θουμασίαν ὡραιότητα τῆς θέσεως αὐτῆς, ὅπου εἰσέτι ὁρῶνται ἐρείπια μεγαλοπρεπεστάτων ἐκδοσῶν.

Κυρίνεια, Κυρίνη ἀπλῶς τανὺν καλεσμένη, καὶ Κερωνία, ἡ Κεραυνία, πέλισμα μικρὸν τι ὀχυρον, ἔχουσα καὶ λιμένα σμικρὸτατον, ἥτις δὲν ποριστὰ ἕτερον τανὺν, εἰμὴ τὰ ἐρείπια αὐτῆς, πρὸς ἐνδεικνὶν τῆς παρωχικείας δεξῆς αὐτῆς καὶ λαμπρότητος. Αὕτῃ ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κύρου Βασιλέως Περσῶν, μετὰ τὸ καθυπερτάξαι τοῦ ἐνεία Βασιλείς αὐτῆς τῆς Νήσου.

Μετά τὴν Κυρίνειαν ὑπάρχει τὸ Ἀφροδίσιον, ἡ Ἰδαλία, Πόλις εἴσα ποτὶ διαστήμῳ ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ ἄλλους, τοῦ ἀνακειμένου τῇ Ἀφροδίτῃ, ἐν ᾧ καὶ Ἰερὸν ἱερὸν, Ἀφροδίσιον, τῆς Θεοῦ πάλαι πρὸς Φοινίκων ἐκείθερα πεισμένης ἐπὶ ὀνόματι Ἀστάρτης. Τὸ μὲν εὖν ἄλλος ἐκεῖνο Φοινικιστὶ Ἰδαλάχ, ἐκαλεῖτο, ὅπερ δηλοῖ ἡ χώρα ἡ τῆς Θεοῦ, ἐξ οὗ τὸ Ἰδαλίον ἐν αὐτῷ ᾧ ἄλλοι ἀνέφύετο καὶ τὸ εὐώδες φυτὸν, ὃ Ἀμάρακος, ἡ Γαλλιστὶ *mariolaine*, Ἰταλιστὶ *marjorana*, ματζουράνα, ἥς τὸ εὖσμεν ἡ Οὐγγρῶν Μάρωνος ὀνομασθεὶς λύρα μέλπει τὰδε.

Ἀλλ' ἐπὶ Ἰδαλίας, ἀπαλὸς δὲ ἀμάρακος, αὐτὸν ἀνθήμων, ἡδὺ πνέων, σκιάων περὶ βάλλει.

Γίνεται δὲ ἐκ τοῦ τοιοῦδε φυτοῦ τὸ ὀμαράκιον καλεσμένον ὑβρον, ἡ ἔλαιον ἀρίστον. Ἐνεκρίνεται εὖν τοῖς παλαιότεροις ἀμάρακος, ὃ ἐκ Κύπρου, ὡς τῶν ἀλλαχόθεν φερόμενων, τὴν ὁσμὴν, κρείσσων, καὶ τοῖς σκορπίοι, δλίθροις. Φεύγει δὲ τὸ ἡδύπνουν, καὶ εὖσμεν φυτὸν τοῦτο ὃ ὕς, ὃ ἐν δοσκήμασι βυπαρῶν, καὶ βορβορῶδες τῶς.

Ἀχαιῶν ἀκτὴ, ἐνθα ὁ Γεῦκος μετὰ τῶν σὺν οὐτῷ προσωμίσθη καὶ μετὰ ταύτην Καρπασία, Πόλις ποτὶ μετὰ τῶν ἐπισημοτέρων τῆς Νήσου καὶ αὕτῃ μία, ἥς Ἐπίσκοπος ἐγένετο Φίλων, ἐκεῖνος ὃ τὰ τῆς Θεῆς Γραφῆς ὑπομνηματίσας, ὃς Διάκονος ὢν παρὰ τῆς Πουλχερίας, ἀδελφῆς Ἀρχαδίου, καὶ Ὀνορίου, ἐν Ῥώμῃ διατριβούσης, καὶ νέσφ τρυχεμένης, καὶ μαθεύσης διὰ τοῦ Ἀγίου Ἐπιφανίου Ἐπισκόπου Κωνσταντίας τὸν Θεὸν τοῦς ἀσθενοῦντας θεραπεύειν, ἐν τῇ Κύπρῳ πέμπεται ἐπὶ τὴν Ῥώμην ἀγαγεῖν τὸν Ἐπιφάνειον. Τούτον εὖν παραγενόμενον, ἐξ ἀποκαλύψεως Θεοῦ Ἐπίσκοπον Καρπασίου Πόλιος, περὶ τὸ 401 ἔτος, προεγείριστο ὁ Ἐπιφάνιος, αὐτῷ τῆς ἐν Κωνσταντίᾳ Ἐκκλησίας, ἐπὶ Ῥώμῃ ὁ Ἅγιος ἀπαίρειν μέλλων, καταλιπὼν μέριμναν.

Ἐκ δὲ τῶν Μεσογείων Πόλεων, καὶ ἐπισημότεραι εἰσὶν αὗται Λευκοσία, καὶ Νικοσία Πόλις μεγίστη, λαμπρά, καὶ πρωτεύουσα τῆς Νήσου, ἐν ᾗ ὁ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Κύπρου θρόνος, καὶ ἡ τοῦ Ἡγεμόνος ὡσαύτως καθέδρα, καθώσπερ ἦν ποτὶ Βασιλεύουσα τῶν τῆς Νήσου ταύτης Ἀνάκτων. Τὰ οὖν περιφανῆ διὰ τὴν τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς ὡραιότητα πα

λάτια αὐτῶν τῶν Βασιλέων τῆς Κύπρου, ὑπέστησαν καὶ αὐτὰ τὴν δλιθρίαν ἐκείνην κοινὴν συμφορὰν, ἥ τινι ὑπέκυβαν πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ ἐκδομαί.

Ὁ μεγαλοπρεπὴς Ναός ἐν αὐτῇ τῆς Ἀγίας Σοφίας καλεσμένος, ἔθω ἐστέφοντο οἱ τῆς Νήσου ἐκ τῶν Δυτικῶν Βασιλεῖς, παρτλάχθη καὶ αὐτός, καὶ μετετράπη εἰς Τίμενος τῶν οὖν κρατούτων. Ἡ τοποθεσία τῆς Πόλιος ταύτης ἐστὶν τερπνοτάτη, φρέατα, καὶ πηγὰς ὑδάτων ἔχουσα ἀφθονοῦς, καὶ περιβολοὺς εὐχάρις χαριστοτότους. Ἡ περίμετρος αὐτῆς ὑπάρχει πλείων τῶν τεσσάρων μιλίων τὰ δὲ περὶ αὐτῆς εἰσι θαυμάσια, χειρῶν δὲ μόνον ἑλευθέρων ἐπιδεόμενα, διὰ τὰ ἀναλάθουν τὴν μορφήν τῆς εὐφροσύνης, καὶ εὐτυχίας, ἥς τινες εἰσι ταῦτα διαφύσσοντες εὐληπτα, καὶ ἐτοιμάδιστα.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐπιτροχάδην πως τὰ περὶ τῆς εὐχλείας Πόλιος τῆς Νήσου ταύτης, τὸ δ' ἐν αὐτῇ κατοικοῦν εὐγενὲς τῶν εὐπατρίδων πλεονεῖ τὰ αὐτὰ κατὰ διάμετρον κλειονεχτήματα, τῶν ἐν τῇ Λάρνακι, καὶ Σκάλα εὐγενῶν, ὧν τὸν πανηγυρικὸν στέφανον προεπόντως μάλα προεπλήξαμεν, ἀγκαλὰ καὶ ἡμεῖς αὐτοῖς δευχόμεντες οὐκ εἰδαμεν εὐτε τὴν Πόλιν ταύτην, ἀλλ' οὐτε τοὺς εὐγενεῖς πάντας ἐν αὐτῇ κατοικοῦς, καθ' ὃν χρόνον κατὰ πάρος τῇ Σκάλα προεπλεύσαμεν, διὰ τὸν ἀπὸ τῆς ἀπεστασίας ἐκείνης γενικὸν κραδατμὸν τῆς Νήσου, ὅφ' ἥς περιπλέον ἡ Πόλις αὕτη πολιορκουμένη παρὰ τοῦ Βασιλέως Σατράπην Ἀχμετ Πασᾶ, ἔκαθε πολλὰ, καὶ ὑπέστησαν, οἱ ἐν αὐτῇ ἐκεῖνοι. Ἰωμαιοι, μετὰ τοῦ ἀξιοσιβάστου αὐτῶν Ποιμένος καὶ Ἀρχιερέως, παρὰ τῶν ἑδῶν ἀπεστατῶν τῆς Βασιλείας, τῶν ἀπεινὴ κατατελευτῶντων ὅσα καὶ ἐβούλετο, τὰ πάσαια μ' ἔλον τοῦτο εὖς εὐγενεῖς εἰδαμεν, καὶ ἐσυνανησάμεν μετ' αὐτῶν. τῶν ἐμάρτυρων, καὶ μετὰ χεῖρας ἔχόντων τῆς ἀρετῆς τὴν ἀποδείξιν ἐγνώκαμεν ἀπὸ πολλῶν ἀλλοτρίων μαρτύρων, ὡς ἐξ ἄκρου δεκτύλου, τὸ δὴ λεγόμενον, ἐλέκλῃρον τὸ τοῦ ἀδριάντος ἀνάστημα, καὶ ἐκ τοῦ κρασπέδου, ὅλον τὸ χρυσοπλεκτὸν ὄραμα.

Ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν Μεσογείων αἱ ἐπισημότεραι εἰσὶν αὗται Κυρία, ἡ Κυθρία αὕτη διαφυλάττει μέχρι ταύτης τὰς χάριτας αὐτῆς, κεκαλλωπισμένη μετὰ τοσούτους ὑδαλίας λιμῶνας, καὶ οἴκους τέρψιος καὶ εὐφροσύνης, καὶ ποτιζομένη διὰ πολλῶν ὑδάτος κατὰ τοῦ βυάκων ἡ δὲ φιλεργασία, αὐτὸς ὁ καταβιζὼν τὴν φύσιν τρόπον, νικᾷται καὶ ὑποχωρεῖ, παθαλλόμενος μετὰ τὸ εὐχρον καὶ εὐκαρπον, τὸ εὐρηθὲν, καὶ βραδυσθὲν τῇ γῇ ταύτῃ παρὰ τῆς φύσεως, ἥτις ἐν τούτῳ δὴ τῷ χώρῳ, τρόπον τινα ἀμυλῶμένη, ὑπεμφάνει ὅλους τοὺς στολισμούς, ὅλας τὰς χάριτας, καὶ τὰ θελήτηρα αὐτῆς.

Ταμαία, Πόλις ἀρχαία, καὶ μία τῶν ἀξιολογωτέρων τῆς Νήσου ποτὶ Τριμηθεῦς διάστημα πᾶσι, διὰ τὸν Θεόφρονος Ἐπίσκοπον αὐτῆς Θαυματουργὸν Σπυριδῶνα, τὸν ἐν ἀπλότῃ, τῆς κατὰ Θεὸν Σοφίας τοῦ Πνεύματος τὸν Φιλεσσοφον καταβαλόντα, τὸν ταῖς εὐστρέφεις τῆς μωρανθείσης σοφίας πλοκαῖς ἐναμβρυνόμενο. Πρέκειται τανὺν κατὰ Κέρκυραν ὁ Θαυματουργός, ὡς ἐμπους, σώζων καὶ τὰς σάρκας μέχρι ταύτης, ἀπὸ χιλίων τετρακοσίων ὀγδοήκοντά που ἔτων ἔχων ἀπαλὰς, καὶ ψηλαφώμενος τοῖς προσέχονσι, προσκυνεῖται μᾶλλον καὶ θαυμάζεται.

Τὰ δὲ διαφέρντα πάντων τῶν λοιπῶν χωρίων, καὶ θαυμαζόμενα τῆς εὐλαθείας εἰσι ταῦτα. Μορφοί, ἐν εἰς ὑπάρχει ἰδρυμένος ἀρχαῖος τις Ναός τῷ Ἀγίῳ Μάμαντι, πᾶσι τοῖς κακούμενοις, καὶ αὐτῷ προσερχομένοις, καὶ τοῖς τὴν πίστιν ἔχουσι μετ' αὐτῶν, ταύτην τὴν δραστήριον ὄντως ἄσκησιν ἀκαλλαγὴν τῶν ἐνεχλούντων κακῶν θαυμασίως ὁ Ἅγιος ὁσμήραι δωρούμενος.

Λεύκα, ἐν εἰς εὐρίσκειται μέρος ἀπὸ τοῦ Ζωηρέου Εὐλου, οὐκ ἐλάχιστον, καὶ ξένῃν τινα τερπνὴν εὐωδίαν ἐκπνέον ἀφραστον, καὶ ναύματα πολυπληθῆ πρὸς τοὺς μετὰ πίστειος ζεύοντες προσιόντας ἀπεργαζόμενον.

(Ἀχολοουθεῖ.)

ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΝΤΟΣ

ΗΦΑΙΣΤΕΙΟΥ !

Εἰς τὰς καμίνους τῶν πλοίων.

Πρὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἐντὶ Ἀγγλικῶν κα-
ταδρομικοῦ, τοῦ Γ' ὠλρου, εἰρησκομένου εἰς τὰ
Αὐστραλιανὰ ὕδατα, ἐξερράγησαν οἱ λέβητες.

Ἐκ τῆς ἐκρήξεως ἐρρονέθησαν καὶ ἐπλη-
γώθησαν ιεσσαρτίκοντα τρεῖς τοῦ πληρώ-
ματος, ὁ ἀριθμὸς δὲ αὐτῶν τῶν θυμάτων θε-
ωρεῖται ὡς εἰς τῶν μεγίστων μέχρι τοῦδε.

Δὲν ὑπάρχει ἴσως εἰς τὸν κόσμον μέρος,
εἰς τὸ ὅποιον ἐργάζονται ἄνθρωποι, τόσον
κινδυνώδες ὅσον τὸ διαμέρισμα τῶν θερμα-
στῶν τῶν πλοίων. Εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς τὸ
ἐσωτερικὸν ἡρασιεῖου δυναμένου ἀνὰ πᾶσαν
στιγμὴν νὰ ἐκραγῇ !

Τὸ νὰ καταβῇ τις εἰς τὸ διαμέρισμα τῶν
θερμαστῶν ἐνδὸς κολεμικοῦ πλοίου εἶναι πα-
ρόμοιον τοῦ νὰ κατελθῇ εἰς τιν Ἀδην. Τὰ
πάντα ἐκεῖ μέσα εἶναι σκοτεινὰ καὶ μαῦρα,
καὶ τὸ μόνον φωτίζον σημεῖον εἶναι τὰ
ἡμίγυμνα σώματα τῶν θερμαστῶν φε-
ρόμενα ἀπὸ τὰς ἐκτενέσας τῆς καμίνου.

Ἡ θερμαστὴς εἶναι ἀπὸ 80 μέχρι 100
βαθμῶν, καὶ ὁ ἄνθρωπος πεπληρωμένος με-
λόνων τῶν ἀνθρώπων εἰς το αὐτὸ σημεῖον
ὥστε ἐκφέρει πνιγμονὴν εἰς πάντα ὅστις
ρῥοκινδυνεῖ ἐκεῖ κατωχώρα νὰ εἶναι συ-
νευθιμένος τῆς ἐνταύρου ἐκείνης. Ὁ
θρῦλος ἐπίσης εἶναι ἀπεριγραπτός.

Ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ὁ θερμαστὴς ἀπει-
λεῖται διὰ θανάτου, καὶ θανάτου φε-
ρόμενος, διότι θὰ εὐρεθῇ παραμένον ὡς πον-
τικός εἰς παγίδα, ὅπου εἰς ὑπάρχει
ἐλπίς σωτηρίας.

Ἐν ῥήγμα εἰς σωλῆνα τινὰ μὲν διέρ-
ρηξεν μία αἰφνιδικὰ ἐξορμητικὴ ἐκρηξίς. ὅλον
τὸ στενὸν μέρος ἐγένετο μὲν ῥήγναι καὶ ἀπει-
πιστικὰς κραυγὰς τῶν ζεματισμένων ἀνθρώ-
πων... αὐτὰ εἶναι ποῦ μποροῦν νὰ περ-
μύνον οἱ θερμασταί. Δυσκλὸν νὰ ψηθῶσιν.
Ζωντανοί, χωρὶς οὐδὲν σφάλμα νὰ κάμωσι !

Ἐξ αἰτίας τῶν δὲν προέρχεται ὁ κίνδυ-
νος, διότι εἶναι ἐν γνῶσει αὐτῶν ἡ ἀφου-
κτος τιμωρία τῶν. Οὐδὲ ἡ παρεμπιπτόντων
θρόντης ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν
διαταγῶν τῶν ἀνωτέρων, οὕτως μέτρομα ἄ-
νευ μεγίστης προσοχῆς, οὐδέμια ἀργοπορία.
Δὲν πρέπει νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι εἰς λείψος δύ-
ναται νὰ ἐκπαρθῇ κατὰ πιν. Δὲν ὑπάρχει
κατὰ τὸ πιν εἰς τὸν πῶρον ἐκείνον θερ-
μαστὴν ὅστις θὰ ἦτο ἐπιδραστής, τὸ ἐν ὧστε
νὰ παραμελήσῃ διαταγὴν τινά.

Ὡς ὁ Κίπλιγκ (ὁ ἐθνικὸς τῶν Ἀγγλῶν
ποιητὴς καὶ συγγραφεὺς) ἐν τῇ σχετικῇ πε-
ριγραφῇ του λέγει : « Ἰδὲ τι πράχθη κα-
κῶς, ὁ θερμαστὴς δὲν μέλλει νὰ ἐκπλη-
χθῇ ὑπὸ τοῦ Ναυάρχου τοῦ ἐκείνου εἰς τὸν
ἀνοικτὸν ἀέρα τοῦ Θεοῦ. Θὰ δώσῃ λογι-
σασμὴν κάτω ἑκεῖ, ὑπὸ τὸ δύο δεκτύλων
πάχος χιλιόδυναν κατὰ πιν, ὑπὸ τῆς
δυνάμεως τὴν ὅποιαν λακκῶς ἐκλύθη. Θὰ
ζιματισθῇ, ἐλδορῇ, τυφωθῇ, ἢ ψηθῇ... »

« Εἰς τὸν αἶμα εἰς τὸ δαμέρισμα τοῦ θερ-
μαστοῦ—ἐνδὸς ἐνταύρου ἐλδορῶν τῇ ὥστ
σας ὥστε νὰ σὰς κάμνῃ νὰ κῦπτεται—καὶ
δοκιμάσῃ πᾶσαν ὁ κινδυνώδης ἐκεῖ
νος ἄνθρωπος ὁλίγον εὐχάριστος. Ἄν
κρύσσει τὴν ἐξορμητικὴν λευκὴν ἀκτινοβολίαν
τῆς καμίνου μὲ ἀσπίδα θύρας πηγαίνεται
εἰς τὸ ἀνθρωποδοχεῖον καὶ παρατηρήσῃ τε

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Ὁλλανδικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἀναγνωρίσθησιν διὰ Βασιλ. Διαταγ-
μάτων τῆς 29 Ἰουλίου 1890, τῆς 22ας
Μαΐου 1891, τῆς 7ης Σεπτεμβρίου 1900

Ἡ ἡμετέρα Τράπεζα ἐπιθυμοῦσα νὰ
εἰσαγάγῃ νέον σύστημα ἐργασιῶν ἐπὶ
τῶν Λαχειοφόρων Ὁμολογιῶν, ὅπερ σύ-
στημα εἶναι λίαν ἐπιχειρῶν τοῖς κ.κ. πε-
λάταις, καθιστᾷ ὑμῖν γνωστὸν ὅτι δύνα-
ται νὰ παραδώσῃ τοῖς μετρητοῖς Μετο-
χὰς διαφόρων Κρατῶν καὶ ἰδίως τὰς ἑ-
ξῆς :—

Ἀντὶ φράγκων χρυσῶν 260. Μίαν
Ὁμολογ. Δωρυγος Παναμᾶ.

Ἀντὶ φράγκων χρυσῶν 240. Μίαν
Ὁμολογ. Σ.δ. Ὁθωμ. Κράτους 1870.

Ἀντὶ φράγκων χρυσῶν 210. Μίαν
Ὁμολογ. τῆς πόλεως Βρυξελλῶν 1886.

Ἀντὶ φράγκων χρυσῶν 210. Μίαν
Ὁμολογ. τῆς πόλεως Ἀμβέρτης 1887.

Ἀντὶ φράγκων χρυσῶν 180. Μίαν
Ὁμολογ. Σερβίας εἰς 100 φρ. 1887.

Ἀντὶ φράγκων χρυσῶν 180. Μίαν
Ὁμολογ. τοῦ Ἀνεξαρτήτ. Κρ. Κροατίας.

Ὁ ἀγοραστὴς μὲς τῶν ἀνω ἀναφρο-
μένων Λαχειοφόρων Ὁμολογιῶν μετέ-
χει ἐπιτορίας συγκειμένης εἰς ἐκδοσὶ μελῶν
τῶν ὁποίων ἕκαστος δικαιούται νὰ λαμ-
βάνῃ τὸ ἐκδοτὸν μέρος δλων τῶν βρα-
δείων, ἀπὲρ αὐτὸν νὰ λάχῃ κατὰ τὰ
δύο ἔτη, ἀφ' ἧς ἡμεῖς ἡγόρασε μίαν
τῶν ἀνωτέρων Ὁμολογιῶν, εἰς τὰς 30 ἑξῆς
Ὁμολογίας :

Εἰς πέντε Ὁμολογίας τῆς Δωρυγος
Παναμᾶ.

Εἰς πέντε Ὁμολογίας τῆς Κροατικῆς
Τραπεζῆς Ἀγίου 1886.

Εἰς πέντε Ὁμολογίας 2 1/2 ο/ο τῆς
πόλεως τῶν Βρυξελλῶν ἐκδ. 1886.

Εἰς πέντε Ὁμολογίας 2 1/2 ο/ο τῆς
πόλεως Ἀμβέρτης ἐκδ. 1887.

Εἰς δέκα Ὁμολογίας τοῦ Ἀνεξαρτή-
του Κράτους τοῦ Κροατίας 1888.

Προσέτι ὁ ἀγοραστὴς θὰ λαμβάνῃ
ἐπὶ δύο συνεχῇ ἔτη δωρεὰν μηνιαίων Κα-
τάλογον τῶν κληρώσιων ἐν ᾧ εὐρίσκον-
ται αἱ μηνιαῖαι κληρώσεις τῶν ἐπιτη-
μοτέρων Λαχειοφόρων Ὁμολογιῶν.

Οἱ μεγάλοι Διευθυνταὶ ἀναγγέλλων-
ται τηλεγραφικῶς :

Ὅντες βέβαιον ὅτι ἡ πολυἀριθμὸς ἡ-
μετέραπελατὶς θάβῃ εὐρη τὸ νέον τοῦ-
το σύστημα ἐπιχειρῶν. παρακαλοῦμεν
ταύτην διὰ πληρεστέρως πληροφθορίας
νὰ ἀπευθύνῃται πρὸς ἡμετέρας Ἀντιπρο-
σώπων κ.

M. K. ΦΙΛΑΚΤΟΥ

ὅστις εἶνε εἰς θέσιν νὰ διδῇ πᾶσαν πλη-
ροφориαν.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς

Hollandische Credietbank.

πῶς μεταβιβάζουν κέρθονα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ,
ἐκείνῳ καὶ κάτω, λείπονται ἐπὶ πέντε μόνον
λεπτά μὲ τὸ πῦρον εἰς τὴν ἐργασίαν ἐ-
κείνην εἰς τὴν ὅποιαν ὁ θερμαστὴς ἀντέ-
χει ἐπὶ τέσσαρας ὥρας !... »

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΝ

Η ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ ΤΗΣ

ΔΙΗΓΗΜΑ ΥΠΟ

MORLEY ROBERTS

[Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου.]

« Καὶ ἡ ζωὴ μου ἦτο εἰς τὴν θάλασσαν,
καὶ ἐκείνη ἦτο νεκρὰ καὶ ἐγὼ ἄρμος ὁ-
λὰ πάντα. Δὲν ἐκείνηθην. Ἦτο δυνατόν νὰ
κοιμηθῶ ; Περιεφερόμην εἰς τοὺς κρημνοὺς
μέχρις οὗτου ἐσκατίνισα καὶ πότε καὶ πότε
ἐπῆγαινα μέσα καὶ ὠμίλουν πρὸς τοὺς ἀν-
θρώπους εὐθύμως. Καὶ ἐβλεπα ἐκείνην δλην
τὴν ὥραν, ἐκείνη εἰς τοὺς βράχους καὶ μέ-
σα εἰς τὸ νερό. Καὶ μετὰ εἰς τὴν ἀγκά-
λην μου.

« Καὶ τῇ ἐκείνῃ τὸ πρῶτον ἐπὶ τὰ
τηλεγραφήματα ἦλθε. Καὶ ἐνέουν πῶσον
ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος τὸ ἐστειλεν εἶχε γι-
λάντη, ὡς μὴ γνωρίζων τί μέρος ἐκείνην
εἰς τραγωδίαν ὡς αὐτήν.

« Καὶ ἐπειτα τὸ ἄλλο καὶ τὸ ἄλλο ἦλ-
θον, οὕτως ὥστε ἐπὶ τέλους τὰ ἐδείξα
εἰς οὐδὲ τῆς οἰκίας καὶ ἡτέμας τὰ πράγ-
ματά μου καὶ τὰ ἐνδύματα τῆς ἀποθανού-
σης.

« Ἐλυπούντο ὁδὸς μὲς ἔχοντες, εἶπον,
καὶ ἡ γραμμὴ ἐμαυτοῦ ὅτι ἡ ἐκ τῆς
ἀνχωρήσεως τῆς οὐδύγου μου ἀνησυχία
καὶ αὐτὴ ἡ ἀρρώστια τῆς μητρὸς τῆς
μαί ἐκαμον νὰ χάσω τὴν διάθεσιν μου.
Ἐν καὶ ἐκείνη καὶ οἱ ἄλλοι δὲν ἦσαν
τυχεῖς καὶ ἐπηγορευμένοι θὰ ἐβλεπον ὅτι
ἡμῶν σχεδὸν παρέφρων. Ἄν καὶ πολὺ
ὀλίγον μὲ ἐβλεπον, ὅτι δλην τὴν ἡ-
μέραν ἐκαθήμεν ἐδῶ, ἐδῶ, ὅπου εἶμαι τώ-
ρα, ἐπὶ τοῦ βράχου ὅπου ἐκείνη ἐπεσε,
καὶ ἐφυγε ἐπὶ τέλους διὰ τὸ Δίσκερὸ καὶ
ἐπῆρα εἰς τέρρον διὰ τὸ Ἀνδρόν.

« Ἀλλὰ, βεβαίως, δὲν ἐπῆγα ἐκεῖ ἀμέ-
σως. Εἶχα νὰ δώσω λόγον διὰ τὴν ἐξα-
φάνειν τῆς πρὸς ἐκείνους οἰκτιρῆς θὰ τὴν
ἐλθόντων.

« Ὅθεν ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς ἐπληγμένης
εἰς Πλύμονθ πρὸς τοὺς ἰδιώτας τῆς
ὅτι εἶχαν ἀνχωρήσῃ εἰς ἐν μικρὸν μέρος
ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τῆς Δορσετάιτς, ὅπου κα-
ποτε εἶχομεν διαμείνῃ μαζί.

« Καὶ ἐπῆγα ἐκεῖ ὁ ἴδιος, καὶ ἐπῆρα
μερικὰ ἀπὸ τὰ πράγματα τῆς ἐνα ἐπα-
νωρόρι καὶ ἐνα καπέλλο καὶ ἐνα μανδύ
λάκι μὲ τὸ ὄνομα τῆς ἐκείνης. Καὶ τὰ
ἐκρτοῦσα αὐτὰ ὑπὸ τὸν ἐπενδύτην μου,
καὶ ὅταν ἐνύκτωσεν ἐπῆγα κάτω εἰς τὴν
παραλίαν καὶ ἀρῆκα τὸ ἐπενωρόρι τῆς
μὲ τὸ μανδύλακι ἐπὶ τὸς βράχους,
καὶ τὸ καπέλλο τὸ ἔρριψα εἰς τὸ νερό.

« Ἐπειτα ἐπανήλθα εἰς τὸν σιδηρό-
δρομον, ὅπου εἶχα ἀφήσῃ τὰ πράγμα-
τά μου καὶ τὰ ἰδιώτά της, καὶ ἀνεχώ-
ρησα διὰ τὴν πρωτεύουσάν.

« Δὲν ἠδυνάμην νὰ ὑπάρχω εἰς τὸ σπίτι
μου ἀμέσως. Τοῦτο ἦτο ἰδύνατον. Τὸ νὰ
ἐβλεπα τὴν γυναικά μου θὰ μὲ ἀρῆεν
εἰς τὸν τόπον θὰ ἔλεγε καὶ θὰ ἐκαμνε
πᾶν ὅ,τι ὤρελεν.

« Ὅθεν ἔμεινα εἰς ἐν ξενοδοχεῖον, καὶ
ἐστειλα διὰ τὸν γραμματέα μου, ὅστις
ἦτο ὁ μόνος κοῦ ἡζύρεν, ὅτι δὲν εὐρι-
σκόμην ἀκόμη εἰς ταξίδι. Ἦτο γέρων,
καὶ πάντοτε ἰσχυρὸς μὴ ἀπολυθῇ, καὶ

ήξευρα ότι ήδυνάμην να του άμπιστευ-
θώ, και τί ύπώπτευε μου ήτο άδιόροον.

«Και ήκαμα την ήργασίαν, που ήτο
ανάγκη να γίνη, και άναγνώσκα τας ή-
φημερίδας, και την δευτέραν ήμέραν εί-
δα μίαν παράγραφον περί κάποιας ήτις εί-
χε πνίγη εις τήν Σίβηρ. Ελέγετο δέ ως
αυτοκτονία, και άναγράφετο τό όνομά της.
Άλλά, βεβαίως, σωμα δέν ευρέθη και
δέν ήγιναν άνακρίσεις. Και κανείς δέν έ-
μαθε τίποτε.»

«Έν τούτω τώ μεταξύ εκείνη ήτο
εις τας παλιρροίας του Πορθμού, και έ-
νους μου ήτο εις τας παλιρροίας, και έ-
φερόμην επ' αύτών, φανταζόμενος εκείνην
εις τά βάθη κάτωθεν μου.

«Επί μίαν έβδομάδα έζησα ούτω, και
τότε καταλαμβάνω ότι δέν είχα τό λο-
γικόν μου. Διότι έδλεπα τό πρόσωπόν
της όηνεκώς, και όταν ήγειρόμην την
πρωίαν έδλεπα τό σωμα της να έπιπλέ-
η, και τόν βράχον τουτόν έπίσης. Και έ-
καθήμην επ' αύτου κρατών τό άκρον του
φοριματός της. Και χιλιάς φορές την ά-
φρηνα και την έδλεπα να έπιπλέη εις την
θάλασσαν άνοικτά υπό τά κύματα.

«Τίλος άνέκυψα εκ της άλλοφροσύνης
τούτης και έπήγα εις την οικίαν μου.
Αυτό ήτο ή τιμωρία μου.

«Και έκτοτε έζησα διπλήν ζωήν έ-
ληθώς, όχι ότι είχα ζήση. Άλλ' ήμην
άπομακρυνόμενος του κόσμου, και τό μέ-
νον μου έδιδε προσοχήν ήτο ή ήργασία
μου άποκλειστικώς.

«Η ύγεία μου επανήλθε, διότι μία έ-
νόητος και παράδοξος εύτυχία μου ήθην.
Εκείνη ήτο ιδιική μου πάντοτε, ή σκέ-
ψις μου τή όνηκε, και ούδείς πώην έμου
έγνώριζε που ήτο εκείνη.

«Αυτό ήτο μεγάλη παρηγορία δι' έμέ.
Και ήκούσα ότι τό σύζυγός της εν Κίνα έ-
νυμφεύθη πάλιν. Τούτο την έκαμε πλέον
παρά ποτε ιδιικήν μου. Και τό ότι ούδείς
είχε μάθη ότι την ήξευρα την έκάματε τε-
λείως ιδιικήν μου. Δέν ήξεύρω διατί.

«Και πάντοτε ήρχόμην, έδώ κατό τάς
διακοπάς, πάντοτε, πάντοτε. Μάχρι σήμε-
ρον ούδείς έμαθε τίποτε περί αύτης. Δέν
ήξεύρω διατί σάς τά διηγήθην. Δέν ή
ξεύρω διατί. Δέν ήξεύρω διατί.»

Η φωνή του έσθυσεν εις ψιθύρισμα,
και εκάθητο έντελώς ήρέμος μέ τας χεί-
ράς του συνημμένας περί τά γόνατά του.

Τότε ή μήνην μου διηνοίχθη, ως ένίο-
τε συμβαίνει, και έγινα πάλιν μικρό παι-
δάκι, και έδλεπα δύο ξένους, ένα άν-
δρα και μίαν γυναίκα, περπατούντας
εις τό χωρίον μας. Εκείνος ήτο ύψη-
λός, και δυνατός άνήρ, μέ πολύ εύγα-
νή μορφήν, εκείνη δέ ήτο εύχαρις και
χαρίεσσα και χρυσίκομος, και όμως μέ
κάποιαν λύπην, κάποιαν άθυμίαν, έπει-
τα από ήλην την γλυκύτητά της.

Πολλές φορές μου είχεν όμιλήση, και
τότε ότε τό παρελθόν ήνοχθη ήτένισα
πρός αύτόν και τόν είδον να γίνεται
νέος πάλιν.

—Σας έγνώρισα και τούς δύο, είπον,
κατακείτε όλα εκείνα τά περασμένα χρό-
νια εις την μικράν έπαυλιν επί του κρη-
μιού μέ τούς Ζοζέ.

—Ναι, εκεί έμένουμεν, είπεν ό γέρων
αίρων, και εξέτεινε τας χείρας του πρό

έμέ. «Σεις... σεις την ένθυμείσθαι;»

—Ητο πολύ καλή πρός έμέ, άπεφώνη-
ν ήρέμα.

—Ητο πολύ καλή και πρός έμέ έ-
πίσης, είπεν ό γέρων. Επείγε μία
άλλήκοτος χορεία άπενοφοβήσθη εις την
φωνήν του.

ΤΕΛΟΣ.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Παράδοξος άφορμή αυτοκτονίας

Έν Σικάγω πρό τινων ήμερών ή νε-
αρά και ώραιά σύζυγος του κ. Κλέλλ
Θώρπ, όστις είχε νυμφεύθη τόν τελευ-
τατον Ιούνιον, έπυρεβόλησε διά περι-
στροφού εις την καρδίαν της. Ένα γραμ-
ματάκι, όπερ άφηκε προς τόν σύζυγόν
της είλεγε τά εξής:

«Είμαι τόσον σκληρόν και άτρυχόν
τό να γεννήσθαι τας παιδις εις τόν κόσμον.
Έλπίζω να συγχωρηθώ από τόν Θεόν,
άλλ' εάν όχι τό να λείπω. Θα αυτο-
κτονήσω. Δέν μπερδω να ζήσω πλέον,
διότι αισθάνομαι ότι είναι κρίμα να
γεννήσω παιδί εις τόν κόσμον τουτόν.»

Η κυρία Θώρπ ευρέθη νεκρά, μόνη
και γονυπετής εις στάσιν προσευχομένης.

Τυχρά προφητεία.

Ο «δόκτωρ» Άδράμ Χοκμαν ός-
τις άποκαλεί έαυτόν άναγνώστην
της σκέψεως, και χιρέμαντιν, είχε παρα-
πεμφθί υπό της άτυνουλίας εις δίκην
μέ την βαρίαν κατηγορίαν, ότι έκα-
σεί την Ιατρικήν άνω άδείας.

Ο ένοχώτατός και άλλην φοράν εί-
χε παραπεμφθί εις δίκην πρό τινων μη-
νών, και χωρίς να τό έλπιζή την είχε
γλυτώσει. Τώρα δέ ό δικαστής του
είπει:

—Λοιπόν, άφού είσαι νουγνώστης,
είπέ μου ποία θα είναι ή άπεφασίς μου
εις την ύποθεσιν αύτην.

Ο «δόκτωρ» παρετήρησεν άτεινώς
τόν δικαστήν του επί έν λεπτόν μεθ' ή
είπει:

—Θα με άλώωτετε!

—Αυτό είπε ακριβώς, είπεν ό δι-
καστής, και ό δόκτωρ άπελύθη.

Η σκηνή εν Νέα Υόρκη.

Άληθής αγάπη.

«Κύριε, — Έως τις από τούς άναγ-
νώστας σας θα ήδύνατο να μου δωση
συμβουλήν τινα επί ένός άντικειμένου,
τό όπλοκον, Ισως, σπανίως άναγράφεται
υπό ήφημερίδων.

«Επάνω κάτω πρό πέντε έτών συ-
νήψα σχέσεις μέ μίαν νεάνίδα, όλίγον
δέ μετά ταύτα ήρραβωνίσθημεν, και έ-
ξηκολουθήσαμεν εν τή καταστάσει ταύ-
τη επί τρία έτη, ότε ή νεάνις διέλυ-
σε κατά τρόπον άνανδρον και σκληρόν.

«Θα σμολογήσω, κύριε, ότι έδωσα
πρός τήν κόρην την βαθυτέραν αγάπην
την όποιαν δύναται να δώση εις άν-
θρωπος, αλλά τό συμπέρασμα ύπήρξε
λίαν καταστρεπτικόν δι' έμέ, διότι
καίτοι δύο έτη παρήλθον, άκόμη δλαι
αι σκέψεις μου είναι πάντοτε προση-
λωμέναι επ' αύτης ή ζωή μου προ-

σέγγισι σχεδόν εις τό «άπροχώρητον.»
Έχασα πάλιν ήδύνασθαι, όια τό κό-
σμον, και τό χιρρότερον, έχασα θισιν
καταπίεσθαι, μέχρις ότου είμαι τώ-
ρα περί που άνευ όδύνης και σχεδόν ά-
νευ στίγης.

«Άλλά παρ' όλα ταύτα άλλοιη άγα-
πώ την κόρην, και έν έντέλειμα να
προσθήσω, γύω πολλά ότρικτα εις την
μέωσιν της νυκτός, άλλ' έλπίζω και
πιστεύω ότι ότι τό νουθεσιών των
άναγνωστών σας θά έμ ήθώ να καταρ-
θώτω, να θιρακεύτω έμαυτόν, κα-
πως. — Εραστής.»

Η έπιστολή αύτη δέν προσίρχεται—
ως ήδύνατο τις να ύποθέσθαι—από τας
σελίδας μυθιστορημάτων νινος. Εξη-
μαστέθη άπλοτύτατα Ισχυρώς εις άγ-
γλικήν ήφημερίδα, των άναγνωστών
της όποιος ό έπιστολογράφος έπικα-
λείται διά τρόπου, να πρωτοτύπου τας
συμβουλάς προς θιρακίαν του άνάτευ
νεστήματος, όπερ σχεδόν, λέγει, τόν κα-
τέραγ.

ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Δικηγόρος εν Αμμοχώστει.

Υποθέσεις ένώπιον πάντων των

Δικαστηρίων της Κύπρου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ Η ΕΠΙ ΤΗΣ

Τριανταφυλλίδου εν τή συνοικία Τριπι-
ώτου οικία Χαραλ. Ιωαννίδου. Εύρό-
χωρος μετά πάντων των χρωμάτων, ύ-
δατος, κήπου, και π. ε. υ. και εύή-
λιος. Άνω και κάτω κάτωμα. Διά κλει-
ο έρας πληροφείας άποταθήτω ό βου-
λόμενος προς τόν κ. Φίνεκ, Κυβερνητι-
κόν φαρμακοποιόν.

Εγνωστοποιήσεις.

Προσκαλούνται οι κ. κ. μέτοχοι του
Ταμειυτηρίου Αγίου Δομετίου, όπως συ-
νέλθωσι τή αύριον Κυριακή 18/30
Ιανουαρίου εν τή αίθούσῃ του Αναγνω-
στηρίου του χωρίου κατά την 2αν μ.μ.
ώραν, και θεωρήσωσι τούς λ/μούς.

Οι κ. κ. μέτοχοι πληροφορούνται ότι
ή κληρωμή των θα γίνη την 1/14 Μαρ-
τίου 1904, ότε θα είσπραχθώσι τά κε-
φάλαια του Ταμειυτηρίου παρά των ό-
φειλετών αυτού.

Επί τή εύκαιρία ταύτη πληροφορούν-
ται οι όφείλοντες εις τό Ταμειυτήριο
Αγίου Δομετίου όπως σπεύσωσι να έ-
ξοφλήσωσι τά προς αυτό χρέη των έν-
τός είκοσιν ήμερών από σήμερον όπως μή
ή διαχειριστική Επιτροπή άναγκασθί να
κίνηση κατ' αύτών άγωγήν.

Εν Αγίω Δομετίω, 9/22 Ιαν. 1904.

Εκ της Επιτροπής του Ταμι-
ευτηρίου.